

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการวิจัยเรื่องการควบคุมสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ของประเทศไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 ถึงการเลือกตั้งทั่วไป 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลจากประเด็นคำถามต่างๆ ที่ตั้งเอาไว้ โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่ประกอบอาชีพสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำนวน 3 คนและอดีตข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์อีกจำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 4 คน ซึ่งประกอบด้วย 1.นักสื่อสารมวลชนประเภทโทรทัศน์ ตำแหน่งบรรณาธิการบริหารอาวุโสของสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมแห่งหนึ่งที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแบบอนุรักษนิยมและให้การสนับสนุนรัฐบาลของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ 2. พิธีกรรายการโทรทัศน์ทั้งโทรทัศน์ช่องหลักและสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม ที่มีแนวคิดแบบเสรีนิยมต่อต้านการรัฐประหารและวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของคณะรัฐประหาร รวมทั้งรัฐบาลของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะมาโดยตลอด 3.นักสื่อสารมวลชนประเภทโทรทัศน์และผู้สื่อข่าวทางสถานีโทรทัศน์ช่องหลักและพิธีกรรายการประเภทวิเคราะห์ข่าวสารการเมืองทางสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมที่คัดค้านจรรยาบรรณของวิชาชีพสื่อมวลชนในการประกอบอาชีพ 4.อดีตข้าราชการของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีตำแหน่งระดับผู้อำนวยการของหน่วยงานในกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บริหารที่รับนโยบายจากรัฐโดยตรงในการกำกับ ควบคุมสื่อมวลชนในส่วนภูมิภาค ซึ่งจากการศึกษาสามารถนำมาตอบวัตถุประสงค์ 2 ข้อที่ผู้ศึกษาดังเอาไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้อำนาจรัฐในการควบคุมสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ของประเทศไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 ถึงการเลือกตั้งทั่วไป 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

จากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐในการควบคุมสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ของประเทศไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 ถึงการเลือกตั้งทั่วไป 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 4 คน ต่างมีความเห็นตรงกันว่ารัฐไทยในทุกยุคทุกสมัยต่างก็มีการควบคุมสื่อมวลชนด้วยกันทั้งสิ้น ทั้งนี้ก็เพื่อความมั่นคงและเสถียรภาพของรัฐ แต่ลักษณะวิธีการและความเข้มงวดในการควบคุมสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ของแต่ละรัฐบาลก็จะแตกต่างกันออกไป ซึ่งจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปถึงลักษณะและวิธีการใช้อำนาจรัฐในการเข้ามาควบคุมสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ของทุกรัฐบาลในช่วงที่ทำการศึกษาปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช รัฐบาลนายสมชาย วงษ์สวัสดิ์และ

รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต่างก็มีความพยายามที่จะใช้อำนาจรัฐเข้ามาแทรกแซงและควบคุมการทำงานของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ โดยมีวิธีการที่พบจากการศึกษา ดังนี้

1. การให้ตัวแทนของรัฐเข้าไปควบคุมการทำงานของสถานีโทรทัศน์ที่อยู่ในความดูแลของรัฐบาลอันได้แก่สถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ โดยทุกรัฐบาลในช่วงที่ทำการศึกษาคงจะแต่งตั้งให้ตัวแทนของคนทั้งที่เป็นข้าราชการและบริษัทเอกชนที่มีน้ำผลประโยชน์เพื่อออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์เข้าไปดูแลการทำงานของสื่อเพื่อให้สามารถควบคุมเนื้อหาข้อมูลข่าวสารที่จะนำเสนอออกไปสู่สาธารณะชนได้ เพื่อป้องกันไม่ให้มีการนำเสนอข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับรัฐและเป็นการประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐให้ประชาชนได้รับทราบ ทั้งนี้ก็เพื่อความมั่นคงและเสถียรภาพของรัฐนั่นเอง ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สามซึ่งเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์ประเภทวิเคราะห์ข่าวการเมืองทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งตัวแทนของรัฐเข้าไปควบคุมการทำงานของสื่อเอาไว้ว่าภายหลังการรัฐประหาร ในสมัยรัฐบาลของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์เคยสัมภาษณ์นายจาตุรนต์ ฉายแสง ซึ่งเป็นแกนนำของฝ่ายที่อยู่ตรงกันข้ามกับรัฐบาล หลังจากนั้นรองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) ให้ดูแลสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ในขณะนั้น ได้เรียกผู้ให้สัมภาษณ์เข้าไปดำเนินอย่างรุนแรงว่าเหตุใดจึงไม่ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล แม้ว่ารัฐบาลจะมาจากการรัฐประหารผู้ให้สัมภาษณ์ก็ต้องปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล กล่าวคือสิ่งที่รัฐบาลต้องการก็คือทำให้เกิดความสมานฉันท์ ประองคอง เกิดความรักความสามัคคีขึ้นในสังคม ดังนั้นจึงไม่ควรนำเอาคนที่ให้สัมภาษณ์แล้วเกิดความแตกแยกขึ้นในสังคมมาออกรายการ

หลังจากนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ได้ทำการสัมภาษณ์นายนวนทอง ไพรวลัย ซึ่งมีแนวคิดต่อต้านการรัฐประหารและเป็นผู้ที่ขบถแต่ก็พ่วงชนรตถึงของคณะรัฐประหารเพื่อมาตัวตายเพื่อต่อต้านการรัฐประหาร แต่เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงหลังจากการรัฐประหาร ผู้ให้สัมภาษณ์จึงไม่กล้าที่จะนำเทปสัมภาษณ์ดังกล่าวเผยแพร่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ จนกระทั่งวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2549 นายนวนทอง ไพรวลัย ได้ผูกคอตายเพื่อประท้วงรัฐบาลทหาร ผู้ให้สัมภาษณ์และผู้บริหารสถานีโทรทัศน์จึงตัดสินใจนำเทปการสัมภาษณ์นายนวนทอง ไพรวลัย มาออกอากาศ จากนั้นได้มีหนังสือจากรัฐบาลมายังสถานีโทรทัศน์เพื่อขอความร่วมมือในการระงับการออกอากาศเทปสัมภาษณ์ดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าจะนำไปสู่ความขัดแย้งแตกแยกในสังคม

หลังจากนั้นเมื่อมีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550 และพรรคพลังประชาชนได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งทั่วไปจนได้เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล ทั้งที่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) ได้พยายามใช้อำนาจรัฐที่มีอยู่สกัดกั้นอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม ผู้ให้

สัมภาษณ์เห็นว่าผลการเลือกตั้งได้สะท้อนให้เห็นฉันทามติของประชาชน อีกทั้งอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรก็ยังคงเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีอิทธิพลทางการเมืองกับรัฐบาลที่กำลังจะเกิดขึ้นเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้ที่กำหนดแนวนโยบายและมีอำนาจตัดสินใจเลือกคนที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ ในระหว่างรอกการจัดตั้งรัฐบาล ผู้ให้สัมภาษณ์จึงปรึกษากับผู้บริหารของสถานีโทรทัศน์เรื่องการจะเดินทางไปสัมภาษณ์อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรที่ประเทศฮ่องกง และจะนำกลับมาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าผู้บริหารไม่เห็นด้วยเนื่องจากเกรงว่าจะเกิดปัญหาตามมาในภายหลังเพราะว่าสถานการณ์ทางการเมืองยังไม่มีความแน่นอน ผู้ให้สัมภาษณ์จึงตัดสินใจใช้เงินทุนของตนเองเดินทางไปสัมภาษณ์อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรที่ประเทศฮ่องกง โดยไม่ได้แจ้งให้กับผู้บริหารของสถานีโทรทัศน์ทราบแต่อย่างใด หลังจากนั้นประมาณ 4-5 วัน ผู้ให้สัมภาษณ์ตั้งใจจะนำเทปการสัมภาษณ์ออกอากาศในรายการที่ตนเป็นผู้ดำเนินรายการ แต่ปรากฏว่าหนึ่งชั่วโมงก่อนการออกอากาศมีข่าวการจะนำเทปการสัมภาษณ์อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรหลุดรอดออกไปรัฐบาลจึงสั่งทหารจำนวน 5-6 นาย พร้อมด้วยอาวุธเข้ามาที่ห้องส่งสัญญาณของสถานีโทรทัศน์และขอให้ระงับการออกอากาศการสัมภาษณ์ดังกล่าวและยึดเทปสัมภาษณ์กลับไปด้วย ทำให้ไม่มีการออกอากาศการสัมภาษณ์ดังกล่าวแต่อย่างใด แต่ในที่สุดแล้วเมื่อพรรคพลังประชาชนได้จัดตั้งรัฐบาลและนายสมัคร สุนทรเวชได้เป็นนายกรัฐมนตรี ทางผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ได้ให้ผู้ให้สัมภาษณ์เดินทางไปสัมภาษณ์อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร อีกครั้งและได้นำมาเผยแพร่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ในเวลาต่อมา โดยผู้ให้สัมภาษณ์ให้เหตุผลว่าหลังจากที่นายสมัคร สุนทรเวชได้เป็นนายกรัฐมนตรี ความได้เปรียบทางการเมืองได้กลับมาอยู่กับฝ่ายพรรคพลังประชาชนทางสถานีโทรทัศน์จึงถือโอกาสอิงกับกระแสการเมืองในช่วงดังกล่าวนำเสนอข่าวสารที่เกี่ยวกับอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร โดยไม่ต้องกังวลกับผลกระทบจากอำนาจรัฐที่จะตามมาในภายหลัง

นอกจากนี้ในช่วงรัฐบาลของนายสมัคร สุนทรเวช ได้มีการว่าจ้างบริษัทเอกชนในการเช่าผลิตรายการโทรทัศน์ที่จะออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ในขณะนั้น โดยบริษัทดังกล่าวเป็นของนายเนวิน ชิดชอบ (ซึ่งขณะนั้นยังอยู่กับพรรคพลังประชาชน) ในวันเปิดสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT (ซึ่งเปลี่ยนชื่อจากช่อง 11) ได้มีการสัมภาษณ์นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีในช่วงเช้า จากนั้นเป็นการสัมภาษณ์นายจักรภพ เพ็ญแข รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่มีหน้าที่กำกับดูแลสื่อมวลชนและกรมประชาสัมพันธ์ ผู้ให้สัมภาษณ์จึงต้องการที่จะสัมภาษณ์นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้านในขณะนั้นเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันทุกฝ่าย แต่ปรากฏว่าบริษัทเอกชนที่มีหน้าที่ควบคุมการผลิตรายการโทรทัศน์

กลับไม่อนุญาตและต้องการให้ผู้สัมภาษณ์ทำการสัมภาษณ์นายจักรภพ เพ็ญแขอีกในรายการของผู้ให้สัมภาษณ์ในช่วงเวลา 20.00 นาฬิกาของวันเดียวกัน ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถที่จะปฏิเสธและดำเนินการตามที่ตนเองต้องการได้ หลังจากนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ได้นัดหมายกับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เพื่อให้มาออกรายการในวันถัดไป แต่ปรากฏว่าเมื่อนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะเดินทางมาถึงสถานีโทรทัศน์ ทางบริษัทเอกชนและสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT ได้แจ้งกับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะว่าไม่มีการอัดรายการดังกล่าว เนื่องจากสถานีโทรทัศน์มีการถ่ายทอดสดรายการอื่นแทน ลักษณะเช่นนี้แสดงให้เห็นว่ารัฐหรือผู้มีอำนาจจะทำทุกวิถีทางเพื่อป้องกันหรือควบคุมไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามสามารถสื่อสารกับประชาชนได้

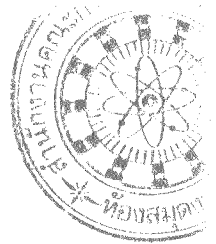
ส่วนในสมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หลังจากเข้ามามีอำนาจก็มีการปรับเปลี่ยนบุคลากรที่ทำงานในสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT ทั้งข้าราชการและบริษัทเอกชนที่ทำหน้าที่ผลิตรายการโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนทีมผู้ประกาศข่าวและผู้สื่อข่าวของสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT ใหม่ทั้งหมด มีการเปลี่ยนสัญลักษณ์ของสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT รายการที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT ก็จะมีรายการในลักษณะที่เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองอย่างรุนแรงอย่างเช่น รายการ “คลายปม” และรายการ “เถาเถาที่คั่น” เป็นต้น

นอกจากนี้ตัวแทนของรัฐที่เข้าไปควบคุมสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT นั้นยังมีการถอดรายการที่เสนอข้อมูลข่าวสารขัดแย้งกับรัฐออกจากผังของรายการที่จะออกอากาศอย่างเช่นกรณีของรายการความจริงวันนี้ซึ่งรายการมักถูกงดออกอากาศอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากทางสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT มักจะนำเวลาไปถ่ายทอดรายการพิเศษรายการอื่นแทน จากนั้นสถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง NBT จึงเริ่มปรับผังรายการโดยถอดรายการความจริงวันนี้ออกจากผังรายการของสถานี โดยมีการระบุว่าสาเหตุที่แท้จริงก็คือเป็นเหตุผลทางการเมือง ที่มีแนวโน้มจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอำนาจทางการเมืองจากการที่พรรคพลังประชาชนถูกยุบ และอำนาจทางการเมืองจะกลับมาอยู่ที่พรรคประชาธิปัตย์

สรุปได้ว่าการให้ตัวแทนของรัฐเข้าไปควบคุมสื่อของรัฐบาลนั้น ตัวแทนของรัฐก็มีความพยายามในการรักษาผลประโยชน์ของรัฐบาลด้วยการไม่ให้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบกับรัฐ และพยายามที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านดีของรัฐเพียงด้านเดียว นอกจากนี้ยังมีความพยายามที่จะกีดกันการสื่อสารทางการเมืองระหว่างคู่แข่งทางการเมืองของรัฐกับประชาชนผ่านการใช้สื่อของรัฐเป็นช่องทางการสื่อสาร รวมทั้งมีการถอดรายการที่เสนอข้อมูลด้านลบของรัฐบาลออกจากผังรายการที่จะออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐ

2. การสนับสนุนโฆษณากับสถานีโทรทัศน์ที่สนับสนุนรัฐบาล เนื่องจากธุรกิจสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์เป็นธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาล มีเงินทุนเวียนปีละหลายหมื่นล้านบาท ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์จึงจำเป็นต้องหารายได้มาเพื่อหล่อเลี้ยงให้องค์กรของตนเองสามารถดำรงอยู่ได้ และมีผลกำไรจากการประกอบกิจการดังกล่าว ซึ่งเม็ดเงินที่ได้มานั้นส่วนมากก็จะมาจากการสนับสนุนโฆษณาจากองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นทำให้รัฐสามารถใช้วิธีการให้การสนับสนุนโฆษณากับสถานีโทรทัศน์และรายการโทรทัศน์ที่ไม่เสนอข้อมูลข่าวสารที่ขัดแย้งกับรัฐ รวมทั้งไม่สนับสนุนงบประมาณด้านโฆษณากับสถานีโทรทัศน์และรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารทางด้านลบของรัฐในการก่อกวนการทำงานของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ได้ ทั้งนี้ถึงแม้ว่าหน่วยงานของรัฐจะมีงบประมาณด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ไม่มาก แต่ว่าบริษัทเอกชนที่มีความสัมพันธ์กับรัฐนั้น ก็ย่อมจะต้องปฏิบัติตามทิศทางและแนวนโยบายของรัฐทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ทางธุรกิจแก่องค์กรของตน โดยผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สองมีความเห็นว่าการควบคุมสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์รัฐไทยนั้นไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลของนายสมัคร สุนทรเวช หรือนายสมชาย วงษ์สวัสดิ์ หรือนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต่างก็ใช้อิทธิพลผ่านการให้การสนับสนุนโฆษณา เนื่องจากในธุรกิจโทรทัศน์มีบุคคลสำคัญอยู่เพียงไม่กี่ราย ซึ่งเมื่อโดนกดดันจากรัฐแล้วสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์หรือผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ก็ต้องให้ความร่วมมือกับรัฐบาลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในส่วนของเคเบิลทีวีและโทรทัศน์ดาวเทียมนั้น ส่วนใหญ่มักจะประสบปัญหาในเรื่องการหาผู้สนับสนุนโฆษณาอยู่แล้ว จึงไม่มีผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวีหรือโทรทัศน์ดาวเทียมรายใดที่ต้องการจะขัดแย้งกับอำนาจรัฐ แม้กระทั่งในยุคของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ก็มีการใช้วิธีการควบคุมสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์โดยการกดดันในเรื่องโฆษณาเช่นกัน ซึ่งจากวิธีการควบคุมดังกล่าวก็มีข้อถกเถียงกันต่อไปว่าส่วนหนึ่งเกิดจากความไม่เข้มแข็งของสื่อมวลชนเอง เนื่องจากสื่อมวลชนสามารถเลือกได้ที่จะไม่รับผลประโยชน์จากการโฆษณานั้นๆ โดย

3. การกดดันผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์โดยใช้สัญญาณการรับสัมปทานคลื่นความถี่โทรทัศน์จากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นในเรื่องผลประโยชน์ของธุรกิจโทรทัศน์ซึ่งมีมูลค่ามหาศาล ประกอบกับเจ้าของสัมปทานคลื่นความถี่โทรทัศน์นั้นทั้งหมดเป็นหน่วยงานของรัฐ ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสี่รายจึงมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การรับสัมปทานหรือใบอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐนั้นทำให้ผู้รับใบอนุญาตหรือรับสัมปทานจากรัฐ ถูกกดดันจากรัฐบาลในการทำหน้าที่สื่อมวลชนเนื่องจากไม่ต้องการที่จะสร้างความขัดแย้งกับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจโทรทัศน์ ดังนั้น จึงจะเห็นว่าสถานีโทรทัศน์ช่องหลักจะหันไปให้ความสำคัญกับเรื่องการบรรเทาทุกข์ การดูแลสวัสดิการหรือเรื่องความเป็นอยู่ทั่วไปของประชาชน

เสียเป็นส่วนใหญ่ รายการประเภทตรวจสอบรัฐบาล การวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ระบบการเมืองจึงไม่ปรากฏให้เห็นมากนักในโทรทัศน์ช่องหลักของประเทศไทย จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้สื่อมวลชนบางคนยอมจำนนต่ออำนาจรัฐโดยที่ไม่ได้มีจุดยืนอยู่บนหลักการในวิชาชีพของสื่อมวลชน ไม่กล้าที่จะคิดในสิ่งที่ขัดแย้งกับอำนาจรัฐเพื่อความอยู่รอดของตนเองหรือขององค์กร จากปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้รัฐมีโอกาสดำเนินการแทรกแซงการทำงานของสื่อมวลชนได้มากยิ่งขึ้น การตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของตนเองก่อนที่จะนำเสนอสู่สาธารณชนของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ทำให้ประชาชนจำนวนมากไม่เชื่อมั่นในวิชาชีพของสื่อมวลชนในปัจจุบันและสื่อมวลชนเองก็ไม่สามารถที่จะให้ข้อเท็จจริงกับสังคมอย่างรอบด้านได้

ดังนั้น การที่สถานีโทรทัศน์ช่องหลักที่ต้องรับใบอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐทำให้มีความกดดันจากรัฐมากกว่าโทรทัศน์ประเภทเคเบิลทีวีหรือโทรทัศน์ดาวเทียม การกระทำการใดๆ ที่ขัดแย้งกับรัฐอาจจะส่งผลกระทบในการต่อสัญญาสัมปทานหรือเป็นข้ออ้างในการยกเลิกสัมปทานได้ ดังนั้นเมื่อมีการขอความร่วมมือในลักษณะให้เผยแพร่หรือห้ามเผยแพร่ข้อมูลที่ฝ่ายรัฐต้องการก็มักจะได้รับความร่วมมือจากสถานีโทรทัศน์ช่องหลักมากกว่าเคเบิลทีวีหรือโทรทัศน์ดาวเทียม โดยผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่งที่หนึ่งกล่าวว่า “ผู้มีอำนาจรัฐไม่ได้ใช้อำนาจบังคับโดยตรงหรอก แต่ทำทีที่แสดงว่าฉันมีอำนาจ ฉันพูดอย่างนี้ คือการสั่งการโดยทำทีที่แบบเนียน แต่การที่เราเป็นเคเบิลทีวี เราจึงสามารถหลบเลี่ยงได้บ้างด้วยการไม่ทำ แต่สื่อกระแสหลักต้องทำเพราะมีเรื่องสัมปทานอยู่ด้วย” (23 มกราคม 2555) ซึ่งจากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์โดยเฉพาะโทรทัศน์ช่องมักจะทำการตรวจสอบเนื้อหาข้อมูลข่าวสารของตนเองก่อนที่จะนำเสนอออกไป โดยเฉพาะเรื่องที่มีความอ่อนไหวและละเอียดอ่อนต่อความรู้สึก อย่างเช่นเรื่องมาตรา 112 ทั้งนี้เพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งกับรัฐซึ่งเป็นเจ้าของสัมปทานคลื่นความถี่โทรทัศน์ที่อาจจะตามมาและยังเป็นการป้องกันปัญหาเรื่องการฟ้องร้องในกรณีหมิ่นประมาทอีกด้วย

นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สี่เห็นว่าผู้เข้ามารับใบอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐก็มักจะมีความสัมพันธ์ในลักษณะอุปถัมภ์กับเจ้าของสัมปทานทำให้ไม่ได้มีการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ดังนั้นระบบความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์นี้เองทำให้สื่อมวลชนเลือกที่จะไม่สร้างความขัดแย้งกับรัฐโดยการเสนอข้อมูลข่าวสารที่ทำให้รัฐเกิดความไม่มั่นคง

4. การขอความร่วมมือในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารกับสถานีโทรทัศน์ การที่เสรีภาพของสื่อมวลชนเป็นบทบัญญัติที่มีปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องชี้วัดความเป็นประชาธิปไตยของประเทศไทยได้อีกประการหนึ่ง ดังนั้นการที่รัฐจะเข้าไปควบคุมการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์หรือประเภทอื่นๆ ย่อมไม่สามารถทำได้ แต่จากผลการศึกษาปรากฏว่ารัฐบาลทั้ง 3 รัฐบาลในช่วงที่ทำการศึกษาไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลนายสมัคร สุนทร

เวช รัฐบาลนายสมชาย วงษ์สวัสดิ์และรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต่างก็มีการกดดัน สื่อมวลชนในลักษณะการขอความร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการไปยังสถานีโทรทัศน์ต่างๆ เพื่อขอให้ สถานีโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นสถานีโทรทัศน์ช่องหลัก เคเบิลทีวีหรือสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมไม่นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ขัดแย้งหรือสร้างความเสียหายให้กับรัฐ ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสี่รายให้ ข้อมูลสอดคล้องกันว่าผู้ที่ทำหน้าที่ดังกล่าวในทุกรัฐบาลก็คือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่มีหน้าที่ในการดูแลสื่อมวลชน โดยผู้ให้สัมภาษณ์รายที่หนึ่งให้ข้อมูลว่าในช่วงของรัฐบาลนาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รัฐบาลจะใช้วิธีการโทรศัพท์โดยตรงจากนายสาธิต วงษ์หนองเตย รัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลสื่อมวลชน เพื่อขอความร่วมมือ กับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ทั้งโทรทัศน์ช่องหลัก เคเบิลทีวีและโทรทัศน์ดาวเทียม ในการ นำเสนอข้อมูลข่าวสารต่อประชาชน โดยให้เหตุผลว่าไม่อยากจะให้สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ก่อให้เกิดความแตกแยกขึ้นในสังคมไทย นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สี่ ได้ให้ข้อมูลว่าการที่ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นข้าราชการซึ่งมีหน้าที่ต้องสนองนโยบายของรัฐบาลโดยตรง อยู่แล้ว จะได้รับนโยบายจากกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐโดยตรง แต่การสั่งการ ส่วนใหญ่จะ ไม่มีการสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษรเนื่องจากการสั่งการที่เป็นเอกสารจะกลายเป็น หลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่ารัฐมีความพยายามที่จะเข้ามาแทรกแซงหรือควบคุมสื่อมวลชน ดังนั้นการสั่ง การจะเป็นลักษณะการขอความร่วมมือโดยวาจาผ่านทางผู้บังคับบัญชาตามสายงาน ซึ่งผู้มีอำนาจ ในการสั่งการหรือเข้ามาควบคุมการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนในทุกยุคทุกสมัยก็คือ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่มีหน้าที่ในการดูแลสื่อมวลชน ซึ่งการขอความร่วมมือมายัง หน่วยงานของรัฐย่อมได้รับความร่วมมืออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากถือว่าเป็นการสั่งการในฐานะ ผู้บังคับบัญชา

5. การระงับสัญญาณการออกอากาศโดยใช้อำนาจตามพระราชกำหนดบริหารราชการใน สถานการณ์ฉุกเฉิน จากผลการศึกษาพบว่าในช่วงที่มีการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้มีคำสั่งให้ใช้พระราชกำหนดบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน และได้มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (สอฉ.) ขึ้นมา เพื่อควบคุมดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยอันเกิดจากการชุมนุม ในช่วงที่มีการชุมนุมมีความรุนแรง รัฐบาลของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ใช้อำนาจตามพระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ ฉุกเฉินตัดสัญญาณดาวเทียมเพื่อระงับการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ช่องดีสดขึ้นและช่องพี เพลแซแนล (พีทีวี) ที่เสนอข้อมูลข่าวสารที่ขัดแย้งกับรัฐบาลและมีการปลุกเร้าให้ประชาชนเข้า มาร่วมชุมนุมเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังมีการเรียกผู้บริหารของสถานีโทรทัศน์และผู้ดำเนินกิจการวิทยุ ชุมชนเข้าพบเพื่อขอความร่วมมือในการเสนอข้อมูลข่าวสารตามที่รัฐต้องการ โดยให้เหตุผลว่าจะไม่

ก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในสังคมและขอความร่วมมือไม่เสนอข่าวสารเกี่ยวกับการชุมนุมของคนเสื้อแดงเพื่อไม่ให้จำนวนของผู้เข้าร่วมการชุมนุมเพิ่มมากขึ้น ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สามให้ข้อมูลในเรื่องนี้เพิ่มเติมว่าในช่วงที่มีการใช้พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ทั้งโทรทัศน์ช่องหลัก เคเบิลทีวีและโทรทัศน์ดาวเทียมในช่วงที่มีการสลายการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงนั้น ศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน(สอฉ.) จะสื่อสารกับประชาชนผ่านสถานีโทรทัศน์ช่องหลักโดยมีเนื้อหาขอความร่วมมือและให้ประชาชนเคารพกฎหมาย และจะให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน(สอฉ.)พยายามชี้ให้เห็นว่าผู้ร่วมชุมนุมนั้นได้กระทำการอันละเมิดต่อกฎหมายซึ่งนำไปสู่ความไม่สงบของสังคม จึงมีการใช้พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินมาใช้ควบคุมสถานการณ์ชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง แต่ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าการใช้พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากความขัดแย้งทางการเมืองไม่ควรนำพระราชกำหนดซึ่งมีเจตนามาใช้ในการแก้ไขเหตุการณ์เร่งด่วน อย่างเช่นเรื่องภัยธรรมชาติ ดังนั้นเรื่องการเมืองในความเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์จึงไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนที่จะใช้พระราชกำหนดมาแก้ไขสถานการณ์ ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สี่ให้ข้อมูลว่าในช่วงที่มีการชุมนุมทางการเมืองศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (สอฉ.) ได้มีหนังสือสั่งการให้หน่วยงานของรัฐทำการควบคุมดูแลการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อประเภทต่างๆ ของรัฐอย่างเข้มงวดเพื่อไม่ให้นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ขัดแย้งกับรัฐ หรือทำให้สถานการณ์การชุมนุมมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งในสถานการณ์ปกติจะไม่มีคำสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษรให้ควบคุมการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชน

2. เพื่ออภิปรายข้อถกเถียงว่าด้วยการจำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ของรัฐไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

จากการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ของรัฐไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 4 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่าปัจจุบันไม่มีองค์กรใดที่เข้ามามีบทบาทในการควบคุมดูแลสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ ที่ใช้คลื่นความถี่อย่างเป็นทางการได้ เนื่องจากโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนั้นได้กำหนดเรื่องสิทธิและเสรีภาพในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนไว้อย่างชัดเจน คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสทช.) ที่จะเข้ามามีหน้าที่ในการจัดสรรและควบคุมคลื่นความถี่ในอนาคตก็ยังไม่บทบาทหน้าที่ที่มีความชัดเจน เนื่องจากยังอยู่ระหว่างการจัดทำแผนแม่บทซึ่งเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดสรรคลื่นความถี่ รวมทั้งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ก็ยังไม่มีมีความชัดเจน ดังนั้นอาจจะพอเรียกได้ว่าช่วงเวลาที่ผู้

ศึกษาทำการศึกษานี้เป็นช่วงสัญญาทางกฎหมายในการควบคุมสื่อมวลชนที่ใช้คลื่นความถี่ ส่งผลให้เกิดสื่อมวลชนประเภทเคเบิลทีวี โทรทัศน์ดาวเทียมและวิทยุชุมชนขึ้นเป็นจำนวนมากโดยที่รัฐไม่สามารถเข้าไปควบคุมได้อย่างทั่วถึงและไม่มีอำนาจตามกฎหมายในการควบคุมดูแล

ส่วนกรมประชาสัมพันธ์นั้นมีบทบาทหน้าที่เป็นเพียงกระบอกเสียงของรัฐ มีหน้าที่ในการผลิตรายการให้กับรัฐบาลเท่านั้น นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สองได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ด้วยภาพลักษณ์ของกรมประชาสัมพันธ์ที่เป็นหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่ดูแลสื่อมวลชน การดำเนินการใดๆ ของกรมประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนก็จะถูกมองว่าเป็นการเข้ามาแทรกแซงสื่อของภาครัฐ

นอกจากนี้ช่วงที่ทำการศึกษานี้ช่วงที่สังคมไทยมีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกันอย่างชัดเจนจนนำไปสู่การใช้ความรุนแรงจนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมากหลายรายการนำเสนอข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนกระแสหลักก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ถึงเรื่องความเป็นกลางในการเสนอข้อเท็จจริงกับประชาชน การเคลื่อนไหวทางการเมืองมีการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารมาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับประชาชนไม่ว่าจะเป็นการใช้โทรทัศน์ดาวเทียมจัดการรายการโจมตีฝ่ายตรงข้ามทางการเมือง การถ่ายทอดสดการประชุมทางการเมืองผ่านเคเบิลทีวีและโทรทัศน์ดาวเทียม การใช้โซเชียลเน็ตเวิร์ค เช่น เฟซบุ๊กและทวิตเตอร์ในการติดต่อสื่อสารและเผยแพร่ข้อมูลของผู้ชุมนุมประท้วง เป็นต้น ซึ่งจากปรากฏการณ์ดังกล่าวผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสี่รายต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพสูงในยุคโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลให้เกิดระบบการสื่อสารประเภทต่างๆ เพิ่มขึ้น จากที่ผ่านมาจะมีเพียงสถานีโทรทัศน์ช่องหลัก แต่ในปัจจุบันมีเคเบิลทีวีและสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและมีจำนวนผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้นใกล้เคียงกับโทรทัศน์ช่องหลัก โดยประชาชนผู้บริโภคจะนิยมติดตามดาวเทียมเนื่องจากสามารถรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมได้มากกว่าร้อยละ รวมทั้งสัญญาณภาพที่ชัดเจนกว่าการใช้เสาอากาศแบบเดิม การเกิดขึ้นของเคเบิลทีวีและโทรทัศน์ดาวเทียมก็เป็นการเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและช่องทางการสื่อสารระหว่างสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์กับประชาชน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในเรื่องเสรีภาพของสื่อในยุคโลกาภิวัตน์ก็คือระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดช่องทางการสื่อสารอันหลากหลายทั้งเคเบิลทีวี โทรทัศน์ดาวเทียมรวมทั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การที่รัฐจะควบคุมหรือแทรกแซงทำได้ยากขึ้น การจะระงับการออกอากาศของเคเบิลทีวีหรือโทรทัศน์ดาวเทียมนั้นจะต้องใช้กฎหมายพิเศษ นอกจากนี้ยังสามารถนำรายการโทรทัศน์ไปเผยแพร่ทางระบบอินเทอร์เน็ตได้ ยกตัวอย่างเช่น กรณีของสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมช่องพีเพิลแซแนล (พีทีวี) เมื่อรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะใช้อำนาจตามพระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินสั่งระงับการออกอากาศโดยการ

ตัดสินฎณณคาวเทียม แต่ช่องพีทีวีก็ยังสามารถทำการถ่ายทอดรายการทางระบบอินเทอร์เน็ตได้โดยที่รัฐไม่สามารถตามไปปิดกั้นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้ของประชาชนได้ทั้งหมด โดยผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สองกล่าวว่า “รัฐไม่สามารถปิดระบบอินเทอร์เน็ตได้เพราะถ้าต้องปิดมันต้องปิดทั้งประเทศ ทุกธุรกิจ ทุกบริษัท ผลสะท้อนมันจะกลับ ไปอยู่ที่ผู้กระทำเอง ถ้าทำอย่างนั้นมันแพงเกินไป” (25 มกราคม 2555)

ระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือเคลื่อนไหวทางการเมืองและเป็นเครื่องมือในการต่อรองกับอำนาจรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพในปัจจุบันคือการสื่อสารบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการสื่อสารแบบใหม่ที่เรียกว่า “นิวมီเดีย” ซึ่งเป็นการสื่อสารแบบออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ดาวเทียม โซเชียลเน็ตเวิร์ค อย่างเช่น เฟซบุ๊ก และทวิตเตอร์ ระบบโทรทัศน์อินเทอร์เน็ต สมาร์ทโฟน เป็นต้น การสื่อสารที่เกิดขึ้นบนระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการเป็นการจำกัดความสามารถในการใช้อำนาจรัฐที่จะเข้ามาควบคุมการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชน และเป็นการเพิ่มความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารรวมทั้งการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชน และการที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วขึ้น จากสื่อหลากหลายประเภทมากขึ้น สื่อมวลชนจะไม่ใช้ Gate Keeper ที่มีอำนาจในการกำหนดทิศทางนิยามความชอบธรรมของข้อมูลข่าวสารอีกต่อไป

แต่ก็เชื่อว่าระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น จะทำให้รัฐไทยไม่สามารถที่จะใช้อำนาจในการเข้ามาควบคุมการสื่อสารของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ได้ เนื่องจากการที่รัฐเป็นเจ้าของสัมปทานคลื่นความถี่ของสถานีโทรทัศน์ช่องหลักทุกช่อง สัญญาณที่ใช้ในการออกอากาศเคเบิลทีวีและโทรทัศน์ดาวเทียมนั้นก็ยังคงมาจากดาวเทียมไทยคมซึ่งเป็นของรัฐ หากรัฐต้องการจะเข้ามาควบคุมการเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ก็ยังคงสามารถทำได้ โดยการใช้พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน อย่างเช่นกรณีความขัดแย้งทางการเมืองในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ที่รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะใช้อำนาจระงับการออกอากาศของช่องพีเพิลแซแนล (พีทีวี) โดยการตัดสินฎณณคาวเทียม โดยอ้างเรื่องความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของสังคม นอกจากนี้การสื่อสารบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตรัฐก็มีเครื่องมือในการควบคุมดูแลโดยการใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2551 ซึ่งรัฐมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตงดให้บริการแก่เว็บไซต์ที่รัฐเห็นว่ามีความผิดต่อสิ่งที่กฎหมายกำหนด

จากการศึกษาที่ปรากฏข้างต้นว่ารัฐจะเข้ามาควบคุมการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ได้ยากกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต รวมทั้งไม่สามารถปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนได้อีกต่อไป ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสี่คนต่างมีความเห็นมีความเห็น

สอดคล้องกันต่อประเด็นเรื่องโครงสร้างความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่ารัฐ ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. รัฐต้องใช้สื่อของตนเองในการสื่อสารกับประชาชน โดยให้สิทธิและเสรีภาพกับสื่อมวลชนอื่นๆ สามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารได้อย่างอิสระ โดยที่รัฐไม่เข้ามาควบคุมหรือแทรกแซง

2. การควบคุมสื่อมวลชนไม่ให้ละเมิดสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้อื่นโดยใช้กฎหมายซึ่งเป็นวิธีการควบคุมสื่อมวลชนแบบประเทศอารยะ คือการควบคุมจะไม่ใช้ลักษณะการห้ามแสดงความคิดเห็น ไม่ใช้การบังคับหรือจำกัดเสรีภาพในการเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนอีกต่อไป แต่จะเป็นการควบคุมในระดับปกติโดยการบังคับใช้กฎหมายโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเท่านั้น เช่น ไม่มีการหมิ่นประมาท ไม่ใส่ร้ายป้ายสี ซึ่งเป็นหลักการขั้นพื้นฐานในสังคมประชาธิปไตย โดยผู้ให้สัมภาษณ์รายที่สี่กล่าวไว้ว่า “อย่างเช่นกรณีในช่วงที่คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ช่องเอเซียอัปเดตก็ด่าอยู่ทุกวัน รัฐก็คุมไม่ได้ เขาก็ด่า ด่าเราเป็นจริงมัย ถ้าไม่จริงก็ฟ้อง นี่เป็นหลักการที่ถูกต้อง ต้องปล่อยให้เป็นอย่างนี้ คุณหมิ่นประมาทก็ใช้กฎหมายไป ประชาชนจะเป็นคนตัดสินเองว่าอะไรจริง อะไรไม่จริง”(1 กุมภาพันธ์ 2555)

3. ใช้วิธีการกดดันสื่อมวลชนโดยการสนับสนุนงบประมาณด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์เนื่องจากในอนาคตรัฐไทยมีทางเลือกในการควบคุมสื่อมวลชนประเภทสื่อโทรทัศน์อยู่เพียงทางเดียวก็คือการใช้อิทธิพลของรัฐผ่านธุรกิจเอกชนต่างๆ ในการให้การสนับสนุนโฆษณาแก่สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ที่ให้การสนับสนุนรัฐบาล เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากสถานีโทรทัศน์ในทุกระบบทั้งโทรทัศน์ช่องหลัก เคเบิลทีวีหรือโทรทัศน์ดาวเทียม